

Sygn. akt VII K 591/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: Piotra Cegiełki

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2017 roku, 8 maja 2017 roku, 13 czerwca 2017 roku,

sprawy **R. T.**, s. B. i T. z domu W., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

W dniu 12.07.2014 r. w m. T. ul. (...), woj. (...), umyślnie naruszył zasady w ruchu drogowym przez to, że będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I próba 0,81 mg/l o godzinie 12:57, II próba 0,91 mg/l o godzinie 13:15, III próba 0,90 mg/l o godzinie 13:29 i IV próba 0,82 mg/l o godzinie 13:31, alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował motorowerem m-ki R. po drodze publicznej, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego prawomocnie orzeczonego wyrokiem Sądu (...)w P. z dnia (...) sygn. akt (...)a także będąc uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami: I) wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) sygn. (...) II) wyrokiem Sądu (...) w (...) z dnia (...)sygn. akt (...)i w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1. oskarżonego **R. T.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk (w brzmieniu przepisów na dzień 12.07.2014 roku), z tą zmianą, że ustala, iż zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego został orzeczony wyrokiem Sądu (...) w (...) z dnia (...) roku w sprawie (...) a nadto oskarżony był uprzednio karany za kierowanie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...) a nadto z opisu czynu eliminuje stwierdzenie o skazaniu wyrokiem Sądu (...) w P. w sprawie (...)i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 8 (ośmiu) lat;

4. na podstawie art. 49 § 2 kk zasądza od oskarżonego R. T. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 1.000,00 (jeden tysiąc) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 636,00 (sześćset trzydzieści sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 180,00 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 591/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) r. w sprawie (...) R. T. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 178a § 4 kk, popełniony w dniu 25.09.2010 roku, na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, na podstawie art. 71 § 1 kk – karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 10 zł. stawka, oraz opisane w wyroku środki karne: zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, oraz świadczenie pieniężne w kwocie 100 złotych na cel wskazany w pkt 5 wyroku, oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości.. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...)

Postanowieniem z dnia (...) roku w sprawie (...) Sąd (...) w P. orzekł o zastępczej karze pozbawienia wolności w wymiarze 48 dni. Kary nie wprowadzono do wykonania, wobec całkowitej spłaty.

Postanowieniem z dnia (...) Sąd (...) w P. w sprawie (...) zarządził wykonanie orzeczonej wobec R. T. kary 8 miesięcy pozbawiania wolności. Na poczet orzeczonej kary zaliczono grzywnę. Postanowienie uprawomocniło się w dniu (...) roku. Postanowieniem Sądu (...) w Ł. z dnia (...) roku w sprawie oznaczonej sygn. akt (...) R. T. udzielono zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego, którą to karę wprowadzono do wykonania w dniu (...) Kara została wykonana w dniu(...)

W aktach sprawy (...) nie ma danych co do okresów wykonywania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

/dowód: odpis wyroku w sprawie (...) SR (...) – k. 26, 52

dane z akt sprawy (...) SR (...) – k. 383v

postanowienie SR– k. 103 akt sprawy(...) SR (...)

postanowienie SR– k. 156 akt sprawy (...) SR (...)

obliczenie kary – k. 204 akt sprawy (...) SR (...)

postanowienie SO – k. 215-216 akt sprawy (...) SR (...)

raporty o zdarzeniu – k. 218, 222 akt sprawy (...) SR (...)

odpis postanowienia - k. 54-55

karta karna – k. 355a-355c/

Wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) w sprawie (...) R. T. został skazany za czyn z art. 178a § 1 kk w zw. z art. 178a § 4 kk, popełniony w dniu (...) na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat, na podstawie art. 71 § 1 kk – karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 10 zł. stawka, oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu (...)

Postanowieniem z dnia (...) roku Sąd (...) dla Ł. w Ł. w sprawie (...) zarządził wobec R. T. wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w zamian z grzywnę – kara została wykonana w okresie od(...) do (...) roku.

Środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonej w wymiarze 5 lat został wprowadzony do wykonania w dniu 20.10.2012 roku.

/dowód: odpis wyroku w sprawie (...) SR (...)– k. 28, 51

dane z akt sprawy (...) SR (...) – k. 383

postanowienie SR– k. 106 akt sprawy (...) SR (...)

obliczenie kary - k. 110 akt sprawy (...) SR (...)

zawiadomienie o zwolnieniu - k. 115 akt sprawy (...) SR (...)

decyzja Prezydenta Miasta Ł. - k. 105 akt sprawy (...) SR (...)

karta karna – k. 355a-355c/

W dniu 12 lipca 2014 roku około godziny 12:55 R. T. prowadził motorower marki R. na drodze na ul. (...) w T.. Kierujący został zatrzymany przez patrol policji z KPP Ł. (...) do kontroli drogowej. Następnie została przeprowadzona kontrola stanu trzeźwości kierującego. Badania przeprowadzone za pomocą urządzeń Alkosensor (...) i Alkometr (...) o godzinach: 12:57, 13:15, 13:29 i 13:31 – wykazały stężenie alkoholu w organizmie R. T. na poziomie odpowiednio – I próba 0,81 mg/l, II próba 0,91 mg/l, III próba 0,90 mg/l i IV próba 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego: k. 15,

zeznania świadka J. K. k. 68v, 186v-187, 370v-371

zeznania świadka K. W. k. 60v-61, 382v

notatka urzędowa k. 1

protokół użycia urządzeń pomiarowych – k. 2, 5/

Oskarżony R. T. nie jest osobą psychicznie chorą ani upośledzoną umysłowo. Rozpoznano u niego inne zakłócenia czynności psychicznych w postaci zaburzeń osobowości oraz używania szkodliwego alkoholu. W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżony miał ograniczoną w nieznacznym stopniu zdolność rozpoznania znaczenia czynu pokierowania swoim postępowaniem, jedynie ze względu na stan upojenia alkoholowego, przy czym konsekwencje wprawienia się w stan upojenia mógł przewidzieć.

/dowód: opinia sądowo – psychiatryczna k. 106-109,

opinia sądowo – psychiatryczna uzupełniająca k. 357- 359/

R. T. ma 50 lat, wykształcenie średnie techniczne, z zawodu jest technikiem elektroenergetyki. W toku postępowania przygotowawczego pracował w (...) w T. jako elektryk z wynagrodzeniem ok. 1300 zł. Jest po rozwodzie, ma dwoje dzieci w wieku 26 i 21 lat zobowiązany alimentacyjnie.

/dane wskazane w akcie oskarżenia/

Oskarżony R. T. był uprzednio karany za czyn art. 178a § 4 kk, w tym:

- wyrokiem Sądu (...) w P.. z dnia (...) roku w sprawie (...);

- wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia (...) roku w sprawie (...).

/karta karna – k. 355a-355c

odpisy wyroków- k. 26, 28, 51, 52

odpis postanowienia - k. 54-55

postanowienie SO – k. 215-216 akt sprawy (...) SR (...) /

Przesłuchany w charakterze podejrzanego R. T. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że wsiadł na motorower, ponieważ chciał podjechać do sklepu, aby zrobić zakupy. Dużo wcześniej wypił kilka piw, nie myślał, że jest jeszcze pijany. Poza tym był przekonany, że może kierować motorowerem. Wiedział, że ma zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Deklarował gotowość dobrowolnego poddania się karze.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 15/

Uzupełniająco, na etapie dochodzenia R. T. wyjaśnił, że ma zastrzeżenia do wyników pomiarów, albowiem alkohol spożywał dzień wcześniej. Dodał, że zażywa leki antydepresyjne, których nie zażywał w dniu, w którym spożywał alkohol. Leki zażył około godz. 09.00 w dniu, w którym został zatrzymany. Specyfiki te nie mają wpływu na prowadzenie pojazdów.

/wyjaśnienia oskarżonego k. 88/

Oskarżony nie stawiał się na rozprawę główną i jego wyjaśnienia zostały wprowadzone do procesu poprzez odczytanie (k. 353v).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim odnosi się do faktów: zatrzymania i poddania kontroli przez funkcjonariuszy policji, podania się badaniom trzeźwości przyznać należy walor wiarygodnych. Korespondują bowiem z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, ze szczególnym uwzględnieniem zeznań świadków K. W. oraz J. K. – funkcjonariuszy policji prowadzących czynności kontrolne. Zeznaniami wskazanych świadków przyznać nadzy walor wiarygodnych, pochodzą bowiem od osób bezstronnych, relacjonujących co do przebiegu podejmowanych przez świadków czynności służbowych.

Dowody o charakterze obiektywnym – protokoły badania wskazują na stan nietrzeźwości oskarżonego. Sposób badania trzeźwości, oświadczenia badanego co do ilości spożywanego alkoholu oddają protokoły z przebiegu badania trzeźwości (k. 2, 5). Dokumenty te sporządzone zostały w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 129i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 tekst jedn.). O warunkach oraz sposobach prowadzenia badań mających na celu ustalenie zawartości w organizmie alkoholu traktuje ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2007r., Nr 70, poz. 473 z późn. zm.) Ustawodawca zawarł w cytowanej ustawie delegację dla ministra zdrowia do określenia warunków i sposobów prowadzenia takich badań. Aktualnie obowiązuje rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11.12.2015r. w sprawie badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz.U. z 2015r., poz. 2153), bardzo szczegółowo regulując problematykę badań nieinwazyjnych za pomocą tzw. „analyzera wydechu”. Warto jednak przypomnieć, iż w dacie prowadzenia badań oskarżonego obowiązywały w tym względzie inne przepisy. Cytowane wyżej rozporządzenie poprzedzało rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 06.05.1983r. w sprawie warunków i sposobu dokonywania badań na zawartość alkoholu w organizmie (Dz.U. z 1983r., Nr 25, poz. 117), zwanego dalej rozporządzeniem. W zakresie badań wydychanego powietrza wskazywano wyłącznie, iż prowadzi się je za pomocą probierza trzeźwości przez przedmuchiwanie go przez osobę badaną (§ 4 ust 1 rozporządzenia). W miarę możliwości badanie wydychanego powietrza powinno być przeprowadzone przed innymi badaniami na zawartość alkoholu w organizmie (§ 3 ust 4 rozporządzenia). Szczegółowo kwestie te regulowało zarządzenie nr 496 Komendanta Głównego Policji z dnia 25.05.2004r. w sprawie badań na zawartość w organizmie alkoholu lub środka działającego podobnie jak alkohol. Zarządzenie nakazuje dokonać ponownego pomiaru po upływie 15 minut w wypadku uzyskania wyniku ponad 0,00 mg/dm³ (§ 3 ust 2), weryfikować badania prowadzone urządzeniem działającym na podstawie pomiaru spektrofotometrycznego, w określonych wypadkach (§ 3 ust 3). Z przebiegu badania urządzeniem elektronicznym sporządza się protokół w wypadkach określonych w § 6. Badania takim urządzeniem nie prowadzi się przed upływem 15 minut od chwili zakończenia spożywania alkoholu lub palenia tytoniu przez badanego (§ 4). W realiach tej sprawy, powyższym

wytocznym stało się zadość. Pomiar I i II zweryfikowano przy użyciu urządzenia działającego na podstawie pomiaru spektrofotometrycznego (pomiar III i IV), co znalazło odzwierciedlenie w protokołach badania. Badania prowadzono przy użyciu urządzenia legitymującego się świadectwami legalizacji (k. 317, 318).

W świetle powyższych rozważań nie ma podstaw aby badania te kwestionować.

Fakt uprzedniego skazania za czyn z art. 178a § 4 kk wynika z dokumentów o charakterze urzędowym – orzeczeń lub ich odpisów.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie występku polegających na tym, że w dniu 12.07.2014r. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości na poziomie wskazanym w protokołach badania trzeźwości będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu (...) w P.z dnia(...)roku w sprawie (...) za kierowanie pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym (za czyn z art. 178a § 4 kk), a nadto czynu tego w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego orzeczonego wyrokiem Sądu (...) w P. z dnia(...) roku w sprawie (...). Przyjąć zatem należy, że oskarżony swoim zachowaniem zrealizowała znamiona typu kwalifikowanego, wprowadzonego ustawą z dnia 12 lutego 2010 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny, ustawy - Kodeks karny wykonawczy oraz ustawy - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 40, poz. 227). Znamieniem wpływającym na zwiększenie zagrożenia karą jest w tym przypadku popełnienie czynu opisanego w art. 178a § 1 kk mimo uprzedniego skazania za czyn tożsamy polegający na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości. Co więcej oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 kk, albowiem po upływie 6 miesięcy oraz 25 dni po odbyciu w całości w systemie dozoru elektronicznego kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze 8 miesięcy wyrokiem Sądu (...) w P.z dnia (...) r. w sprawie (...), za przestępstwo umyślne podobne, bo wyczerpujące dyspozycję art. 178a § 4 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg/l albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk, czy z art. 178 a § 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony niewątpliwie znajdował się w stanie nietrzeźwości, na co wskazują wyniki badań i w tym stanie prowadził pojazd mechaniczny.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło jest bezskuteczne i z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 kk, czy tak jak w tej sprawie – art. 178a§ 4 kk nie zwalnia.

Oskarżony mimo uprzedniego skazania ponownie naruszył podstawową zasadę ruchu drogowego kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwym po drodze publicznej. Oskarżony jako uczestnik ruchu drogowego zobowiązany był do przestrzegania zasad bezpieczeństwa tegoż ruchu, w tym podstawowej zasady – zasady trzeźwości jego uczestników.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim. W momencie podejmowania przypisanego mu działania przestępnego był on osobą dojrzałą, w pełni poczytalną. . Wnioski te płyną z opinii biegłych psychiatrów. W ocenie Sądu opinie te są jasne, aktualnie pełne, kompletne i nie zawierają sprzeczności. W myśl art. 202 § 4 kpk zasadnicza i uzupełniająca traktują o poczytalności oskarżonej w chwili czynu i aktualnym stanie jego zdrowia. Pochodzą od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych,

całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. Oceny tej nie zmienia fakt wywołania w sprawie opinii uzupełniających tego samego zespołu biegłych. Uzupełniająca opinia była podyktowana pozyskaniem dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia psychiatrycznego oskarżonego, co obligowało do przedstawienia biegłym, o co zasadnie wnioskował obrońca oskarżonego. Wnioski wszystkich opinii są tożsame co do stanu zdrowia oskarżonego i jego zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i kierowania postępowaniem, jak i zdolności do udziału w postępowaniu. Opinię zasadniczą poprzedzono badaniem oskarżonego. Biegli mieli na uwadze deklarowany przez oskarżonego fakt zażywania leków opisanych w dokumentacji medycznej. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Czyn oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Oskarżony swoim zachowaniem naruszył bowiem powagę wymiaru sprawiedliwości lekceważąc orzeczenie sądowe. Jednocześnie stworzył potencjalne zagrożenie w ruchu

drogowym, z uwagi na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Kara 8 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu, a uwzględnia:

a/ jako okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność, w tym za czyn podobny,
- ponad dwukrotne przekroczenie ustawowego progu trzeźwości,

b/ jako okoliczności łagodzące:

- przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożenie wyjaśnień pomocnych w ustaleniach faktycznych.

W ocenie Sądu w przypadku oskarżonego nie można zastosować instytucji probacyjnej warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sprzeciwia się temu brzmienie art. 69 kk (w brzmieniu na dzień 12.07.2014r.). Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu, sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym 2 lat, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary (§ 1). Nadto sąd warunkowo zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa (§ 2). Innymi słowy, na warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary zasługują jedynie sprawcy, wobec których orzeczono karę w określonym wymiarze ale zasadniczo co, do których istnieje pozytywna prognoza resocjalizacyjna na przyszłość. Dotychczasowa postawa i sposób życia muszą zatem wskazywać na to, że mimo niewykonania kary zostaną osiągnięte cele kary, a w szczególności, iż sprawca nie powróci ponownie na drogę przestępstwa. W przedmiotowej sprawie brak jest przesłanek pozwalających w sposób przekonujący i wiarygodny budować przypuszczenie, iż w wypadku warunkowego zawieszenia kary w stosunku do oskarżonego, cele kary zostałyby osiągnięte. Również względy społeczne oddziaływania kary przemawiają przeciwko stosowaniu wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Społeczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmoczenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa (...). Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12.01.2006 r., II AKa 290/05, LEX nr 168034).

Ponieważ oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w ruchu drogowym w stanie nietrzeźwości będąc już uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 4 kk, Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk zobligowany był orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Ten środek karny ma nie tylko charakter represyjny, lecz także pełni funkcję prewencyjną, poprzez wyeliminowanie z ruchu drogowego osoby stwarzającej zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu lądowym. W ocenie Sądu pozbawienie oskarżonego uprawnień do kierowania pojazdami na okres 8 lat zapewni realizację wychowawczych i zapobiegawczych celów wskazanego środka karnego, a uwzględnia w szczególności stopień nietrzeźwości oskarżonego, fakt prowadzenia motoroweru. Jakkolwiek oskarżony był już uprzedni karany za czyn z art. 178a § 4 kk, to tak okoliczności zdarzenia, jak i osoba oskarżonego przemawiają za rozstrzygnięciem w zakresie kar i środków karnych, jak w wyroku uchylonym na skutek apelacji obrońcy oskarżonego. Apelacja prokuratora dotyczyła wprawdzie środka karnego – zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych i została wniesiona na niekorzyść oskarżonego, to nie dotyczyła wymiaru tego środka, co dodatkowo przemawia za rozstrzygnięciem, jak w pkt. 2 niniejszego wyroku.

Celem wzmocnienia orzeczenia o karze i prewencyjnego oddziaływania orzeczenia, jak również dla podkreślenia naganności i bezprawności zachowania oskarżonego, Sąd mając za podstawę treść art. 49 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne o charakterze obligatoryjnym w wysokości 1.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 636 zł obejmującą:

- opłatę przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 2razy po 30 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym, za obydwie instancje 3 razy po 20 zł. (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),
- wynagrodzenie biegłych psychiatrów – 276 zł + 240 zł..

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. i opłatach w sprawach karnych sąd wymierzył oskarżonemu opłatę w wysokości 180 zł.